

[Dræbbye]

rådsmedlemmer faktisk kunne komme til at fungere som et tilsyn i overensstemmelse med lovens bogstav. Det er altså ikke kun et spørgsmål om, hvad der står i loven, men også om, hvordan det fungerer i praksis. Der har jeg mine tvivl på grund af den arbejdsbyrde, som kommunalbestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer i øvrigt har, og som bl. a. har den konsekvens, som jeg nævnte, at deres besøg ved sessionen i almindelighed er relativt sjældne; de fordeles på ret mange personer. Men det betyder jo ikke, at man ikke kunne overveje andre former for et lægt element i sessionen, som ikke bestod i, at man havde kommunalbestyrelsesmedlemmer eller amtsrådsmedlemmer som deltagere, men andre, som var valgt som repræsentanter for lægfolk til at føre tilsyn med det. Det kender vi jo på andre områder; jeg skal bare nævne domstolene.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Der er her i anden omgang sagt en del ting, som jeg vil være med til at diskutere i udvalget. Der er kun tre ting, jeg gerne vil kommentere her. Fru Mette Madsen spørger, om forslaget er vurderet ud fra et helheds-synspunkt. Hvis jeg skal sige det kort, kan jeg kun sige dertil; ja, det er det.

Dernæst vil jeg gerne gentage, at der er tale om en nettobesparelse på 2 mill. kr. eller meget, meget tæt på 2 mill. kr., tilmed i 1978-kroner.

Til hr. Arentoft vil jeg gerne ganske kort sige, at det naturligvis står enhver frit for her under debatten at komme ind på spørgsmålet om eventuel kvindelig værnepligt. Men jeg kan slet ikke se nogen som helst grund til at rejse det spørgsmål, for det er for socialdemokratiet ikke noget spørgsmål; det vil nemlig ikke med vores gode vilje blive anderledes, end det er i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vødtes uden afstemning.

Formanden:

313 Ft

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegering.

(Lovforslag nr. L 111. Fremsat 25/1 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Helmar Sørensen (S):

Med dette lovforslag, der vel må betegnes som værende teknisk, gives der i lighed med, hvad der er gældende for læger og sygeplejersker, dyrlæger fra andre EF-lande fri etableringsret. I loven foreslås også en hjemmel til, at der gennemføres regler for fælles nordisk arbejdsmarked for dyrlæger. Lovforslaget har også det formål at hindre medicinmisbrug og at sikre, at den medicin, der anvendes, er den rigtige.

Efter lovforslaget skal det ikke fremtidig være nok, at man sender et dødt dyr på laboratorium for at konstatere dødsårsagen; nu skal dyrlægen se besætningen og først derefter ordinere passende medicin.

I lovforslaget bestemmes ligeledes, at husdyr, der er behandlet med eller har indtaget eller optaget lægemidler eller andre biologisk virksomme stoffer, ikke må fjernes fra besætningen, og at produkter fra disse dyr ikke må bruges som menneskeføde eller foder. Man vil altså sikre mod medicinrester i fødevarer. Kontrollen med disse ting skal fremover sikres gennem dyrlægeloven.

De nævnte sikkerhedsforanstaltninger er en forbrugerbeskyttelse, og dem hilser vi velkommen. Jeg vil da også mene, at de lande, som Danmark eksporterer vore produkter til, vil være tilfredse; det er en sikring af dansk kvalitet.

Der må være strafferegler for overtrædelse af loven, og det er der også: hvis en dyrlæge gentagne gange udsteder recept på ulovlig medicin eller forsynder sig groft mod bestemmelserne, kan han fratages retten til at

[Helmar Sørensen]

drive dyrlægegerning. Men efter lovforslaget kan en dyrlæge også selv frasige sig retten til at drive praksis. Denne frasigelse kan gælde ordinerer af visse stoffer, men jeg mener, dyrlægen også vil være i stand til at klare andre opgaver inden for erhvervet, og det er der også i lovforslaget åbnet muligheder for; jeg vil da tro, han kan klare en opgave som dyrlægekontrol på et slagteri. Jeg synes, det er godt, at man på denne måde kan klare menneskelige problemer på en human og fredelig måde, og at det sker uden retsforfølgning.

Det bør også nævnes, at denne lovgivning giver mulighed for straf, også selv om det ikke kan bevises, at lovovertrædelsen har været forsætlig, det vil sige objektivt ansvar. Man siger, at levering af en vare er på leverandørens, og det vil sige landmandens ansvar. Varen skal være i orden, og det må være rimeligt.

I den forbindelse skal jeg nævne, at andre lande også har sådanne problemer med medicin. I Landsbladet for den 18. januar 1980 kunne læses, at bl. a. England også skulle til at sætte hårdt ind over for medicinmisbrug.

Loven tilsigter også en større indsigt i de private laboratorievirksomheder, og det er et gode, som jeg anbefaler.

Loven er som tidligere nævnt stort set teknisk, men har dog mange positive ting med, først og fremmest sikkerhedsforanstaltningerne over for brugerne. Jeg kan love en positiv behandling fra den socialdemokratiske gruppe og håber på hurtigt udvalgsarbejde.

Henrik Toft (V):

Det er mange forskellige ting, der er koblet sammen i de foreslåede lovændringer. Principielt kan venstre være enig i, at det er en god ting, når der gennem forenkling kan skabes baggrund for, at beslægtede bestemmelser administreres efter samme lov. I fremsættelsen er nævnt som eksempel, at bestemmelsen om slagting af dyr og tilbageholdelse af mælk hidtil har haft hjemmel i henholdsvis kødloven og lov om mælk og dyrlægeoven. Men hvis det ender i et sammensurium, så man bare med denne lov i hånden kan udstede cirkulærer med ret vidtrækkende konsekvenser, er vi ikke med længere. Men det kan vi selvfølgelig bede om en redegørelse for i udvalget.

Venstre vil også i udvalget bede om at få set lidt nærmere på reglerne om fratagelse af dyrlægers autorisation, så det sikres, at der ikke sker magtmisbrug.

Præciseringen af, at veterinærestuderende får mulighed for at bistå ved kødkontrol og i almindelig praksis, finder venstre positiv.

Til bestemmelserne om laboratorier vil jeg gerne stille to spørgsmål til landbrugsministeren. Sker der ved denne lov noget med hensyn til placeringen af laboratorier? F. eks. har der i Ribe og Ringkøbing amter været stor diskussion om placering og mulighed for fortsat opretholdelse af laboratorier i Varde, Holstebro og Struer.

For det andet vil jeg gerne spørge, hvor mange private laboratorier der har beskæftiget sig med undersøgelse af de nævnte sygdomme.

Endelig skal jeg sige, at venstre også gerne vil have præciseret, hvad der forstås ved den ordinerende dyrlæges kendskab til besætningen. Der kunne måske være en virksomhed, som der var tænkt på i den forbindelse, og så kunne man lige så godt sige det konkret i lovforslaget, i stedet for at man skal finde det i bemærkningerne.

Spørgsmålet om nordiske statsborgeres adgang til at være dyrlæger i Danmark og de to EF-direktiver har jeg ingen bemærkninger til.

Med disse ord skal jeg give venstres tilsgang om at medvirke til en saglig udvalgsbehandling.

Grove (KF):

Fra konservativ side synes vi, det er glimrende, at vi samler så mange ting i en enkelt lov som muligt, så vi har en chance for let at slå tingene op, og jeg tror også, det er lettere ude i dagligdagen, at man ikke skal igennem 3, 4 eller 5 love for at finde ud af, hvordan det fungerer; vi er glade for, at det bliver samlet i én lov.

En anden ting, jeg synes er positiv, er, at der nu er mulighed for, at veterinærestuderende i, skal vi sige højtidsæsonerne – hvis der virkelig er travlt – kan hjælpe både i dyrlægepraksis og på slagterierne. Det har vi nok været længe om at få frem. Når man tænker på, det har været almindeligt ved lægestudiet i mange år, at studerende kunne hjælpe på hospitaler osv., har det været lidt mærkeligt,

[Grove]

at veterinærstuderende ikke havde den mulighed. Jeg tror også, det undertiden er gavnligt for veterinærstuderende at være med i det praktiske arbejde, medens de studerer. Jeg tror, det er en stor fordel, at det nu kan lade sig gøre.

Med hensyn til autorisationer hilser jeg også med stor glæde, at det er muligt at fratage dele af en autorisation, således at man fortsat kan være dyrlæge på forskellige områder, selv om man ikke har den fulde autorisation. Jeg mener egentlig også, det har været delvis praktiseret, også inden det nu bliver lovfæstet.

Kontrollen med de veterinære laboratorier og de private kan vi også godt gå med til; vi vil nok stille nogle spørgsmål i udvalget, men i princippet går vi ind for det. Jeg synes bestemt, det må være statens veterinære serumlaboratorium, vi bruger til de virkelig alvorlige ting, og det kan vi også godt gå ind for.

Hvad angår etableringsret for nordiske og EF-dyrlæger, er vi også positive.

Jeg kan tilsige en positiv udvalgsbehandling fra det konservative folkeparti.

Ernst Schmidt (FP):

Da vores ordfører i denne sag desværre er blevet forhindret i at være til stede, skal jeg på fremskridtspartiets vegne fremsætte nogle ganske enkelte betragtninger vedrørende dette lovforslag om veterinærvæsen og udvælselse af dyrlægegerning.

Fremskridtspartiet er meget imod, at man kommer med en slags pakkelse, altså et forslag, der indeholder mange forskelligartede ting. Noget af det kan fremskridtspartiet nok gå ind for, og andre ting i forslaget vender fremskridtspartiet sig imod. Vi ville hellere have, at hvert enkelt emne blev behandlet i et forslag for sig.

I øvrigt vil det fremgå af udvalgsarbejdet, hvordan fremskridtspartiet vil stille sig.

Bjørn Poulsen (SF):

Ud over de evindelige harmoniseringer, som findes i denne lov, er der i og for sig mange fornuftige ting. Jeg er modsat andre faktisk glad for, at man her har fået samlet sammen til en lov, som kan dække så bredt, som den i og for sig gør. Jeg synes, der ligger nogle meget, meget rimelige stramninger i loven i forhold til nuværende praksis, og vi

vil da fra SFs side i udvalget absolut være med til at give denne lov et fornuftigt udvalgsarbejde.

Men jeg må, som altid når vi har love, som angår harmonisering på EF-plan, stille mig en lille bitte smule tvivlende, og det skal ikke være på grund af nogen hellig overbevisning eller noget andet, men vi ved, at netop på dette område er der så stor forskel i uddannelserne og ikke mindst i deres længde. Derfor er jeg lidt bange for, at man ligesom på længere sigt med denne slags harmoniseringer kan være med til at sænke vores niveau på dette område.

Naturligvis kan man ikke ud fra selve forslaget rent konkret pege på, at der her sker en sænkning af niveauet i fremtiden, hvad angår kontrollen af fødekæden som sådan, men jeg er til gengæld oplyst om, at man, snart uanset hvilken form for harmoniseringsbestrebelse man får fra EF, den ene gang efter den anden indføjede denne lille sætning, der siger, at man ikke må lave særegener, som er konkurrenceforvridende på nogen mulig måde, og derfor er det en af de væsentligste årsager til, at vi gang på gang må være negative over for harmoniseringer fra EFs side. Hvad betyder ordet »konkurrenceforvridende« egentlig talt, når det kommer til stykket? Jeg vil da meget nødig opleve den dag, da vi på fødevarerområdet, hvad angår kontrollen, er nødt til at lade være med at lave nogle absolut velovervejede ting, velovervejede stramninger, af hensyn til en eller anden form for konkurrenceforvriddning, som forlanges ændret fra EF. Derfor håber jeg i hvert fald ikke – for jeg er fuldt ud klar over, at dette lovforslag bliver vedtaget – at man i fremtiden skal stilles over for ting, som kan gøre, at vores fødevarerlovgivning som sådan bliver dårligere, end den er i dag. Jeg synes selv personlig, at en meget bedre kontrol i husdyrproduktionen absolut er nødvendig også i dag. Jeg synes, at vi allerede på nuværende tidspunkt har været ude for så mange tilfælde af medicinmisbrug o. lign., og da jeg samtidig er klar over, at man netop med denne lov har muligheder for at stramme det, bør det ikke senere ødelægges ved en eller anden form for dekret sydfra.

Som sagt synes jeg, at der er nogle meget positive ting. Det meste er rent teknisk. Men jeg synes især, at spørgsmålet om frakendelse af autorisation sådan delvis er meget fornuft-

[Bjørn Poulsen]

tigt lavet, og jeg synes også, at det bredere grundlag, hvad angår overtrædelsesbestemmelserne for medicinmisbrug, er meget fornuftigt.

Alt i alt må jeg sige, at langt den største del af lovforslaget kan vi støtte, men vi vil altså stille os en smule skeptiske med hensyn til harmoniseringen.

Ole Vig Jensen (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Janne Normann, ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne sige, at vi ingen væsentlige indvendinger har mod forslaget om at ændre veterinærvesenet og udøvelsen af dyrlægegerningen.

Med hensyn til at lempe reglerne for dyrlægestuderendes adgang til at hjælpe de autoriserede dyrlæger under stærkt arbejdsbelastende situationer finder vi det tilfredsstillende, at denne mulighed er til stede, og at det er veterinærdirektoratet, der giver disse tilladelser.

Reglerne for udstedelse af autorisation til dyrlæger er efter forslaget også rimelige, ligesom vi er tilfredse med, at man ikke fuldstændig fratager landmanden mulighederne for efter en telefonkonsultation at få medicin til syge dyr. Denne adgang har dyreholderne også nu, men en afskaffelse af muligheden ville være dels en urimelighed mod dyreejeren, dels alt for voldsomt et krav at stille til dyrlægen, der naturligvis fuldt forsvarligt kan udstede medicin til en dyreejer, han kender godt, til en besætning, han kender, og endelig ville det betyde en urimelig fordyrelse af det at holde husdyr.

Med hensyn til den harmonisering, der også er indbygget i forslaget her, finder vi den rigtig og er klar over, at den er i overensstemmelse med de krav, der stilles også på andre områder. Jeg har vel nærmest den opfattelse, at der netop her på dyrlægeområdet måske stilles stærkere krav, end man har kunnet gøre det på andre områder.

Men vi vil fra radikal side gå til udvalgsarbejdet med megen god vilje.

Mimi Jakobsen (CD):

En del af de foregående ordførere har jo på meget grundig vis gennemgået forslaget med de mange forskellige dele, det omfatter, og det skal jeg derfor undlade. Men jeg vil

gerne på CDs vegne sige, at vi finder ministerens forslag meget velafbalanceret, hvilket behandlingen i dag vel også tyder på; det har jo stort set kunnet samle tilslutning i alle lejre.

Jeg vil dog gerne i modsætning til fremskridtspartiets ordfører takke ministeren for, at han ikke har fundet det nødvendigt at fremsætte lovforslag for hvert enkelt element i dette forslag; det var nok blevet en stak, som vi kunne have brugt megen unødigt tid på. Jeg synes, det er udmærket, at man samler det her, og jeg føler, at det er godt korresponderende indbyrdes og som sagt et velafbalanceret forslag.

Vi har ingen indvendinger fra CDs side. Vi glæder os naturligvis i modsætning til hr. Bjørn Poulsen over harmoniseringen, som vi gerne så gå endnu længere, og jeg kan tilsige CDs positive støtte til en hurtig udvalgsbehandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er ikke uenige i meget af dette, og det kan jo være meget godt at samle det i én lov, men jeg er jo nødt til at sige, som jeg tidligere har sagt, at det også kan have den ulempe, at der kan være visse dele, man så kan gå med til, mens der kan være andre dele, man ikke kan gå med til. Men lad mig dog sige, at vi finder ikke grund til nogen større indsigelse mod væsentlige dele af det foreliggende forslag, så derfor skal jeg kort nævne, at vi positivt vil deltage i udvalgsarbejdet.

Alfred Hansen (DR):

Ja, det nytter nok ikke meget at kritisere, at man har samlet så mange ting i én lov, for det bliver næppe ændret, men jeg vil dog gøre den tilføjelse, at hvis det havde været splittet op i flere forslag, ville der muligvis have været et par, vi kunne have støttet fra retsforbundets side. Men som lovforslaget ligger her, må vi tage kraftigt afstand fra det, og det skyldes især, at det er en harmoniseringslov, og de konsekvenser, som det medfører for uddannelsen af vore dyrlæger fremover.

Som retsforbundet tidligere er gået imod loven om harmonisering med hensyn til læger og sygeplejersker, går vi også imod denne lov.

[Alfred Hansen]

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke han finder det rimeligt, at man opretholder visse krav med hensyn til sprogkundskaber, og om ikke ministeren mener, det vil være rimeligt, at den dyrlæge, som kommer ud at betjene sine kunder, er i stand til at tale, ikke med de dyr, han skal behandle, men med de mennesker, som ejer dyrene. Jeg finder nok, at det er en betænkelig sag, at vi undergraver den nuværende ordning, hvor man dog kan have en vis kommunikation. Det er da muligt, at det ikke vil slå igennem, sådan at ikke-danskkyndige kommer ud og skal betjene kunderne, men jeg synes, visse krav med hensyn til at kunne tale dansk må være opfyldt både inden for lægeområdet, sygeplejerskeområdet og også her med hensyn til harmoniseringen af dyrlægeuddannelsen.

Jeg synes, der er nogle gode ting i forslaget, bl. a. at man sætter en grænse for, i hvor høj grad dyrlæger fremover skal have mulighed for at uddele medicin til landmændene, som så selv kan bruge den. Jeg finder det i allerhøjeste grad tiltalende, at man har mulighed for med en vedtagelse af denne lov at fratage en dyrlæge en autorisation, hvis han misbruger sin ret til at uddele medicin.

Jeg vil i udvalget være meget interesseret i at få deputationer navnlig fra dyrlægekredse, og derfor mener jeg, at det åbner op for en god udvalgsbehandling, navnlig hvis dyrlægerne vil komme i deputationer, så vi kan få en snak med dem, som virkelig har forstand på tingene, og som ved, hvordan det vil virke i praksis.

Men vi kan altså ikke acceptere en ordning, hvorefter man misbruger uddeling af lægemidler, og som kan være til skade for kvaliteten af levnedsmidler. Jeg er helt enig i de udtalelser, som SF-ordføreren kom med vedrørende en større kontrol med produktion af levnedsmidler og distribution af samme.

Endelig skal jeg sige, at jeg også er godt tilfreds med, at dyrlægestuderendes mulighed for at assistere dyrlæger i praksis er forbedret. Der er altså visse positive elementer, men de negative er så absolut i overtal, og her skal jeg bare endnu en gang henvisse til EF-diktater, som jeg mener vi burde frigøre os for. Jeg mener fortsat, at det er danskere, der skal bestemme, hvilke love der skal gælde i Danmark, og det er der jo reelt ikke mulighed for. Dette er en lov, som er kommet til verden som følge af et diktat fra EF, og det

ser vi jo tydeligt fra de partier, som er EF-tilhængere. Det skal de have lov til, men jeg synes i grunden, det er beskæmmende, at man ligesom siger: det er jo en EF-forordning, og derfor må vi støtte den. Men det vil altså blive resultatet.

Retsforbundet vil stemme imod lovforslaget.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Hr. Alfred Hansen burde have tilføjet, at denne EF-forordning er tiltrådt fra dansk side som en fornuftig og rimelig forordning.

Jeg kunne måske sige til hr. Bjørn Poulsen i samme forbindelse, at jeg går ud fra, at han har gjort sig ulejlighed med at læse den studieplan, som kræves opfyldt for at kunne fungere som dyrlæge, og så kunne jeg i øvrigt – men jeg er jo et høfligt og et stilfærdigt menneske – have været fristet til at sige, at denne fuldstændig bevidstløse afstandtagen fra ethvert lovforslag, bare EF er nævnt, bare man udvider det internationale samarbejde på et eller andet område, efterhånden er ganske stereotyp og efterhånden også fuldstændig uden betydning, fordi der jo er et klart flertal her i folketinget for, at Danmark skal deltage i et udvidet internationalt samarbejde på en række områder. Og den opfattelse, at vi danskere uden videre altid er bedst på alle områder, er måske ikke helt så mur- og nagelfast, som visse af ordførerne synes at gå ud fra.

Jeg vil gerne sige til hr. Henrik Toft, at de placeringer af laboratorier, som han omtalte, kommer ikke denne lov ved; så vidt jeg forstod, er det kommunale laboratorier, som hr. Henrik Toft omtalte, og det kommer heller ikke landbrugsministeren ved. Det er miljøministeriets område, så her har dette lovforslag i hvert fald ingen mulighed for at gøre hverken fra eller til.

Hr. Henrik Toft spurgte endvidere, hvor mange private laboratorier der er tale om. Der er i øjeblikket tale om ét autoriseret laboratorium, og i øvrigt findes der tre andre laboratorier, som så i givet fald skal autoriseres.

Hr. Henrik Toft antydede endvidere, at der med dette lovforslag skulle være tænkt på en bestemt virksomhed. Det er der overhovedet ikke. Dette lovforslag tager kun stilling til spørgsmålet om dyrlæger og deres

[Landbrugsministeren]

virksomhed, autorisation, mangel på autorisation osv. Uanset om disse dyrlæger er beskæftiget det ene eller det andet sted eller de er privatpraktiserende, bliver denne lov gyldig for alle disse dyrlæger.

Jeg kunne så måske også tilføje, at der er ingen af ordførerne, der har vendt sig imod – og det glæder mig naturligvis – at denne lov efter vedtagelsen også kan anvendes til udvidelse af vort internationale samarbejde med de nordiske lande, hvor vi forsøger at få ensartede regler med hensyn til dyrlægevirksomhed, således at vi på dyrlægeområdet også kan etablere et fælles nordisk arbejdsmarked, og jeg er selvfølgelig glad for, at alle tilsyneladende er enige i, at samarbejdet udvides i den retning.

Hr. Bjørn Poulsen udtrykte tilfredshed med, at man kunne komme mange tilfælde af medicinmisbrug inden for veterinærområdet til livs. Jeg vil godt sige, at tilfældene af konstateret medicinmisbrug inden for veterinærområdet er nok alligevel ikke af det omfang, som nogle synes at mene, og jeg vil i øvrigt gerne udtrykke den opfattelse, at medicinmisbruget inden for et andet område, nemlig det humanmedicinske område, nok er væsentligt større her i landet, end når det drejer sig om medicinmisbrug i forhold til de dyr og det lovforslag, som vi behandler her.

I øvrigt vil jeg gerne takke for den almindelige tilslutning, der har været til lovforslaget, og sige, at vi naturligvis er parate til fra landbrugsministeriets side at medvirke til det positive udvalgsarbejde, som mange har givet tilsagn om.

Bjørn Poulsen (SF):

Nu er det jo ikke første gang, landbrugsministeren og jeg har været uenige, hvad angår harmoniseringsregler. Men lad mig sige, at det, jeg først og fremmest pegede på, var fødevarekontrollen. Og lad mig så spørge ministeren: ligger den danske fødevarekontrol i toppen eller i bunden i EF? Hvorledes er sammenligningsgrundlaget? Lad os bare tage noget andet: hvordan ligger det med hensyn til uddannelsen? Jeg har godt nok læst bemærkningerne med hensyn til den uddannelse, man skal have, når man kommer fra EF, for at få lov til at være dyrlæge i Danmark. Men alligevel er der op til to års

forskul på uddannelserne af en dyrlæge i nogle EF-lande og så den, vi har i Danmark.

Nu ved jeg ikke, hvor meget ministeren har sat sig ind i f. eks. miljølovgivningen i dette land. Men jeg kan da i hvert fald fortælle, at der allerede nu er forskellige områder, hvor vi ikke kan forbedre vores miljølovgivning, fordi vi har harmoniseret. Og hver evig eneste gang, vi er inde i EF-spørgsmål, drejer det sig nu altid om, hvor meget man kan få lov til inden for de regler, der findes. Og det, jeg sådan set er mest bange for, er, at vi ligesom ikke kan komme videre, fordi vi skal vente på så mange andre lande. Det er det, jeg synes er det mest negative ved EF-samarbejdet, og den tro vil jeg stadig væk gerne have lov til at have, ligesom jeg gerne vil have lov til stadig væk at fremføre den også fra denne talerstol. Der er jo så mange andre ting, jeg også er uenig med ministeren om, og dem vil jeg også blive ved med at fortælle om fra denne talerstol.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Hr. Bjørn Poulsen spørger, om Danmarks kødkontrollovgivning og levnedsmiddellovgivning i det hele taget hører til de bedste eller er den bedste i EF. Jeg mener og håber, at den er den bedste i EF. Det er bl. a. grunden til, at vi har en lang, lang række undtagelsesbestemmelser med hensyn til import osv. af kød og den slags ting til Danmark. Derfor medfører en harmoniseringslovgivning ikke, at vi nødvendigvis skal sænke vort niveau, tværtimod. Det, bestræbelserne går ud på, er at forhøje niveauet i de lande, hvor det ikke er så højt, som det er i Danmark.

Så siger hr. Bjørn Poulsen, at han gerne vil have lov til at bevare sin tro, og intet ville ligge mig fjernere end at nægte nogen mulighed for at bevare deres barnetro, så meget mere som jeg ved, at næsten hele hr. Bjørn Poulsens politiske fundament er baseret på den tro, at alt, hvad der hedder EF, er af det onde, uanset at det går igennem et ualmindelig finmasket net. Der er intet overhovedet af det, som Danmark har deltaget i med hensyn til samarbejde i EF, som finder nåde for hr. Bjørn Poulsens øjne. Og så længe man blindt kan gå gennem verden på denne måde, skal man selvfølgelig gøre det og bevare sin tro.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse af handelsskoler, tekniske skoler samt maskinmester- og maskinistiskoler og tilskud m. v. til disse skoler. (Tilskud til merkonomkursus og teknonomkursus m. v.).

(Lovforslag nr. L 108. Fremsat 24/1 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Dette forslag drejer sig altså om de to uddannelser til merkonom og teknonom, og vi synes i socialdemokratiet, at det er en ganske fornuftig lovændring, der her ligger foran os, hvorfor vi fuldt ud kan støtte den. Måske skulle vi så samtidig ønske de to uddannelser til lykke med den store succes, de har fået.

Henrik Toft (V):

Da venstres ordfører vedrørende dette spørgsmål, hr. Øllgaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg på venstres vegne sige følgende:

Er dette forslag ikke helt overflødigt? Tilsyneladende kan forslaget ikke begrundes med et ønske fra kursusedtagerne; de har åbenbart ikke behov for en statsautoriseret prøve for at opnå det tilsigtede, og der har efter det for mig oplyste været tilfredshed med den nuværende ordning.

Dette forslag, der fremstilles som et besparelsesforslag, betyder reelt en ekstra udgift for staten på 4-5 mill. kr. om året. Er det nødvendigt? Det vil venstre bore i under udvalgsarbejdet.

Flemming Jensen (KF):

I det forslag, som ligger her, er der helt bestemt principper, som det konservative folkeparti ser på med sympati. Vi finder det i og for sig også ganske rimeligt, at det, der reelt er praksis på nogle områder, nu reelt bliver lovfæstet. Vi finder også, at den argumentation, der er ført for tilskuddene, er rimelig, og at betalingsbetingelserne er rimelige.

Vi vil naturligvis gerne i udvalget se nærmere på uddannelsesnævnets ny stilling og spørgsmålet om samarbejde mellem direktorat og formentlig arbejdsmarkedets parter om løsning af de problemer, der opstår. Det er helt klart, at vi også gerne i udvalget vil beskæftige os med de økonomiske aspekter, for selv om der ikke her er tale om de helt store penge, har vi af den sidste tids debat forstået, at det er regeringens hensigt, hvad den selvfølgelig ikke generelt skal bebrejdes, at skære ned også visse steder på undervisningsområdet. Det vil vi naturligvis gerne drøfte i udvalget. Med disse betragtninger går vi positivt ind i et udvalgsarbejde.

Halvgaard (FP):

Fremskridtspartiet anser det for særdeles vigtigt, at undervisningen på både handelsskoler og tekniske skoler tilrettelægges på en sådan måde, at den er tillokkende for de unge, som søger ind i erhvervslivet.

Der er vedrørende forslaget nogle principielle synspunkter, som vi ønsker belyst under udvalgsarbejdet.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Fra SFs side mener vi, det er udmærket, at staten nu får større indblik i og større ansvar for merkonom- og teknonomuddannelserne, især da det har vist sig nødvendigt, fordi der har været nogle klager over det nuværende system, hvor et uddannelsesnævn har været ansvarligt for prøvernes afholdelse. Men vi vil gerne i udvalget vide noget mere om dette nævn, dets sammensætning og dets udnævnelse.

Vi kan fra SFs side kun være interesserede i, at der er så mange muligheder for efteruddannelse som muligt, men ønsker nærmere oplysning om kursernes styring og indhold. Vi ønsker også oplyst, i hvor stor udstrækning de 16 pct., der ikke betales af stat og